

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124205098
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7124205098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: L. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX P., zastúpený v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P.Š., J. F. X, XXX XX P., matka dieťaťa: F. L., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q.Á. XXXX/X, XXX XX P., zastúpená v konaní splnomocnenou zástupkyňou: S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX P. a otec: A. L. rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX P., právne zastúpeného: KRAL PARTNERS s.r.o., so sídlom Kukučínova 7, 040 01 Košice, v konaní o nahradenie súhlasu s vystaňovaním dieťaťa do zahraničia, o odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Košice č. k. 18P/38/2024 - 324 zo dňa 23.04.2025, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok tak, že:

Udeľuje matke F. L.Z., rod. W., nar. XX.XX.XXXX súhlas namiesto otca A. L.Z., rod. L.Z., nar. XX.XX.XXXX s vystaňovaním maloletého dieťaťa L. L.Z., rod. L.Z., nar. XX.XX.XXXX s matkou do U. P..

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľka podaným návrhom doručeným súdu prvej inštancie 11.03.2024 sa domáhala, aby súd rozhodol, že udeľuje matke súhlas na vystaňovanie sa s maloletým do zahraničia, konkrétne do U. Kolízny opatrovník, ktorý bol súdom ustanovený uviedol, že vypočul tak matku, ako aj otca a má za to, že udelenie súhlasu je podľa matky v najlepšom záujme maloletého L., ktorý chce nahradiť súdnou cestou súhlas otca s vystaňovaním sa do U., kde matka pracuje.

Otec v písomnom podaní zo dňa 07.01.2025 uviedol, že s návrhom nesúhlasí, tento mu nebola ani doručený. Dňa 09.01.2025 mu bolo doručené podanie matky označené ako „doplnenie k výzve“, ku ktorému uviedol prostredníctvom právneho zástupcu, že nesúhlasí s vystaňovaním syna do U. ku matke.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom pod č. k. 18P/38/2024 - 324 dňa 23.04.2025 tak, že:

I. U d e ľ u j e matke F. L., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, súhlas namiesto otca, A. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, s vycestovaním maloletého dieťaťa L. L., nar. XX.XX.XXXX, s matkou do U. P..

II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

III. Štát nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyhovel návrhu matky na udelenie súhlasu za otca na vysťahovanie sa dieťaťa do zahraničia do U. P., kde matka vykonáva prácu opatrovateľky.

Súd prvej inštancie argumentoval príslušnými ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku, ako aj Zákona o rodine, konkrétne § 28 ods. 2, § 35 a § 368 Civilného sporového poriadku, ako aj § 52 CMP, podľa ktorého rozhodol o trovách konania a o trovách konania štátu podľa § 57 CMP.

4. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný, preto jej v celom rozsahu vyhovel. Poukázal pritom a na ustanovenie § 35 Zákona o rodine, pričom z pripojeného spisu Mestského súdu Košice č. k. 16P/75/2022 vyplýva, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené a na čas po rozvoде bola schválená dohoda rodičov ohľadom maloletého tak, že sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý párnny víkend v roku od soboty 10.00 hod. do nedele 16.00 hod. s tým, že je zaviazaný platiť na výživné 95 eur mesačne, pričom súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu do trov konania. Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia rozhodnutia rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, matka žije spolu s maloletým v dome patriacom jej matke v Q. v E. a otec žije v P.. Súd prvej inštancie poznamenal skutočnosť súvisiacu s tým, že otec má o živote maloletého veľmi chabé vedomosti v tom kontexte, že nepozná ani mená jeho spolužiakov, kamarátov, triednej učiteľky, ošetrojúceho lekára, názov a adresu školy, aj keď vie, kde sa nachádza. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že neovláda slovom a písmom slovenský jazyk napriek tomu, že tu dlhodobo žije s odôvodnením, že na to doposiaľ nemal dostatok času. S dieťaťom komunikuje v anglickom jazyku. Otec uviedol, že vždy urobil to, čo matka chcela. Súd poznamenal aj tú skutočnosť, že otec uviedol, že vysťahovaním matky s maloletým do zahraničia dôjde k narušeniu jeho styku s maloletým, a to nielen v rozsahu súdneho rozhodnutia, ktoré je aktuálne platné a vykonateľné. Súd však mal za to, že len táto jediná skutočnosť nemôže byť dôvodom na to, aby súd návrh matky zamietol. Pritom v prvom rade bude na rodičoch, aby našli vzájomnú dohodu ohľadom možnosti kontaktu a styku otca s maloletým, aby k narušeniu vzájomných väzieb nedošlo, čo v dnešnej modernej dobe nie je problémom. Ide o riešiteľnú záležitosť, napríklad pravidelným telefonickým kontaktom, kontaktom na rôznych online platformách a podobne. Aj keď to nie je nahradzujúci osobný kontakt, tiež je tu možnosť cestovania v európskom priestore. Z toho dôvodu súd apeluje na matku, aby vytvorila čo najširší priestor k tomu, aby otec mal možnosť stretávať sa s maloletým čo najviac osobne. Zároveň súd prvej inštancie zdôraznil, že matke nemožno žiadnym spôsobom vyčítať, že si v rámci európskeho pracovného priestoru našla prácu mimo územia Slovenska, a to v U. P.. Otec dlhodobo neprejavil snahu o zlepšenie svojich pomerov, nesnaží sa naučiť slovenský jazyk, resp. nájsť lepšiu prácu, pričom pracuje u zamestnávateľa T. P. s.r.o., kde dosahuje minimálnu mzdu (746,89 eur, čistý príjem 523,92 eur) . Ako kuchár v P. by mohol zarábať oveľa viac na svoje pomery a zlepšiť si svoju životnú úroveň ako aj potreby syna. Sociálny systém v U. P. je nastavený priaznivo pre matku ako cudzinku a ako slobodnú matku aj pre jej dieťa.

III. Odvolanie otca a vyjadrenie účastníkov

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom argumentuje hlavne tým, že stratí akýkoľvek kontakt s maloletým synom, keď s matkou odíde do U., kde matka vykonáva prácu opatrovateľky. Dôvodil tým, že stále platil výživné na maloletého, ako aj udržiaval styk stanovený súdom s maloletým, pričom argumentoval aj tým, že v súčasnej dobe má jednu izbu prenajatú v trojizbovom byte, kde trávi čas pri styku s maloletým. Znalosti zo slovenského jazyka aktuálne nemá, pretože s maloletým synom komunikuje vyslovene po anglicky. Poukázal na tú skutočnosť, že vždy robil všetko tak ako matka chcela, pričom v súčasnej dobe nezdieľajú spoločnú domácnosť, matka žije u svojej matky v E. a on žije v P.. Žiadne iné vyživovacie povinnosti okrem maloletého nemajú.

6. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne a navrhla rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdiť, pričom poukázala na tie isté dôvody, ktoré uviedla v návrhu na udelenie súhlasu za otca na vystaňovanie.

7. Kolízny opatrovník v súvislosti s podanými správami počas celého konania argumentoval rovnako ako na pojednávaní, pričom zdôraznil, že poukaz otca na to, že zisťovanie vôle maloletého bolo nezákonné, nie je pravdou, pretože na poslednom pojednávaní súd odročil pojednávanie s tým, že kolízna opatrovníčka bola povinná zistiť vôľu maloletého a opakovane prešetriť pomery na strane obidvoch rodičov. Otec mal o zisťovaní vedomosť. Na pojednávaní argumentoval tým, že návrhu podaného matkou odporúča vyhovieť a poukazuje na to, že práve matka preukázala, že má vytvorené podmienky, aby s maloletým mohla žiť dlhodobejšie v U.. Pritom na strane otca doposiaľ nebolo takéto vyjadrenie prezentované, aby sa postavil k tomuto stavu a na Slovensku zabezpečil starostlivosť o syna. Celý čas bola zabezpečovaná starostlivosť o syna, keď nie je matka na území Slovenskej republiky, resp. na území E., avšak starou matkou. Pritom otcovi ako uviedol kolízny opatrovník nič nebránilo v tom, aby si dieťa do starostlivosti vzal, čo do času rozhodnutia súdu neurobil. To, že dieťa trávi s otcom víkendy nezodpovedá tomu, akým spôsobom sa stará o maloletého stará matka. Pri samotnom zisťovaní názoru maloletého kolízny opatrovník mal preukázané, že dieťa chce odísť s matkou do zahraničia a nič nebráni tomu, pritom nie je do budúcnosti vylúčené, že sa situácia nezmení. Ak však matka bude vidieť, že dieťa v tejto krajine nie je spokojné, nič nebráni tomu, aby sa vrátila na Slovensko a fungovala na Slovensku, prípadne sa dohodla s otcom na inej úprave rodičovských práv a povinností.

Na uvedenom kolízny opatrovník zotrval aj po podanom odvolaní zo strany otca, pričom argumentoval týmito skutočnosťami a vyzdvihol konanie matky, ktorá zabezpečuje v celom rozsahu výchovu a výživu maloletého syna aj prostredníctvom práce v zahraničí. Pritom otec až na to, že trávi víkendy s maloletým (ako maloletý vypovedal) hrami cez mobil, resp. počítača a zabezpečuje mu jedlo cez objednávkovú službu E., resp. P., nič viac pre dieťa neurobí.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po konštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre samotné potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

Pritom došlo k formálnej chybe súdom prvej inštancie, keď vo výroku rozhodnutia namiesto citácie návrhu matky o nahradenie súhlasu s vystaňovaním dieťaťa do zahraničia uviedol súhlasu s vycestovaním maloletého dieťaťa L. L., nar. XX.XX.XXXX s matkou do U. P.. Uvedené pochybenie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP odvolací súd napravil a zmenil výrok rozhodnutia opravil v súlade s návrhom matky na udelenie súhlasu s vystaňovaním dieťaťa do zahraničia. Týmto spôsobom bola formálne zmenená časť výroku o návrhu, ktorý podala matka v súvislosti s vyhovením návrhu na vystaňovanie do zahraničia maloletého L..

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o udelenie súhlasu na vystaňovanie maloletého L. do zahraničia, konkrétne do U. P. je v súlade s najlepším záujmom maloletého. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, avšak uvedenú formálnu chybu mal povinnosť odvolací súd odstrániť preto, že vychádza zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, na ktorom ani v odvolacom konaní v odôvodnení samotného rozhodnutia nič nezmenilo. Pritom samotnou zmenou slova vo výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo iba napravenie a zosúladenie obsahu podaného návrhu matky s tým, čo bolo prerokované v rámci celého konania. Tak z obsahu súdneho spisu, ako aj zo samotnej zápisnice a prejavov matky, otca a právnych zástupcov a kolízneho opatrovníka bezpochyby vyplýva, že ide o udelenie súhlasu

matke zo strany otca na vysťahovanie dieťaťa do zahraničia, konkrétne do U. P., kde matka maloletého vykonáva prácu opatrovateľky. Nejde o jednorázové udelenie súhlasu s vycestovaním, ako napr. pri realizácii dovolenky mimo územia Slovenskej republiky.

10. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia v rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza odvolateľ v odvolaní ohľadom zrušenia, resp. zmeny pôvodného rozsudku súd prvej inštancie sa s uvedenými námietkami už prakticky vysporiadal počas konania a následne vo svojom rozsiahlom rozhodnutí súd prvej inštancie. Súd argumentoval jednotlivými dôkazmi, ktoré boli počas konania vykonané, ako aj dôvodmi, pre ktoré rozhodol tak ako rozhodol, keď návrhu matky na udelenie súhlasu za otca s vysťahovaním maloletého L. do U. P. vyhovel.

11. Odvolací súd preto preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci podľa § 387 ods. 2 CSP, čo sa týka samotného konania pred súdom prvej inštancie a nenašiel dôvod prečo by sa mal odchyliť od záverov súdu prvej inštancie, a preto napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za vecne správny, pričom tento potvrdil až na zmenu, na ktorú poukázal odvolací súd vyššie a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva odvolací súd uvedené argumenty

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia boli argumenty predstavené odvolateľom v odvolaní a v odvolacom konaní bolo potrebné zo strany odvolacieho súdu posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na prípadnú zmenu rozsahu vydaného rozhodnutia, resp. na jeho zrušenie.

13. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci, všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli viacerými dôkazmi preukázané, či už samotnými výpoveďami rodičov, kolízneho opatrovníka, ako aj samotnou výpoveďou maloletého L.. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania v neposlednej miere z uvedených dôkazov konanie sa viedlo dlhodobejšie práve s dôrazom na to, že na pojednávaní bolo potrebné, aby bola zabezpečená prítomnosť matky, ktorá pracuje v U. P., ako aj prítomnosť otca za súčinnosti tlmočníka s albánštiny, resp. anglického jazyka, nakoľko otec maloletého L. neovláda slovenský jazyk.

Z vyjadrenia samotnej matky, ako aj z podaného návrhu vyplýva, že táto dlhodobo zabezpečuje výchovu a výživu maloletého L. s tým, že v súčasnej dobe býva v E. v rodinnom dome svojej matky. Uvedená skutočnosť však je rozhodujúcou preto, že podala uvedený návrh na udelenie súhlasu otca s vysťahovaním sa maloletého L. do U. P., nakoľko stará matka maloletého L. rodinný dom v E. predáva a tým sa dostáva matka spolu s maloletým L. do stavu, kedy prakticky nemajú kde bývať na území Slovenska, nakoľko stará matka sa presťahuje do P. do jednoizbového bytu, kde vlastne nie je priestor, aby tam mohla žiť spolu s maloletým L. aj matka maloletého. Uvedenú skutočnosť riešila preto návrhom na podanie súhlasu otca na vysťahovanie maloletého L. do U. P., kde podľa predložených dôkazov má zabezpečené všetky podmienky na fungovanie seba, ako aj maloletého L.. Pritom v U. P. má zabezpečené jednak bývanie, ako aj sociálne dávky a príspevky, ktoré ako slobodná matka má právo v U. P. poberať. Ako bolo preukázané z listinných dôkazov, matka má prácu do 26.02.2026, pričom spoločnosť, s ktorou má uzatvorenú rámcovú zmluvu túto zmluvu každoročne predlžuje. Matka vie zabezpečiť pre maloletého L. vzdelávanie, ako aj výživu, výchovu na území U. P., a preto odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol udelený súhlas na vysťahovanie maloletého L. do U. P. a za otca bolo v súlade s najlepším záujmom maloletého.

14. Odvolací súd poukazuje takisto na správu kolízneho opatrovníka, z ktorej bezpochyby vyplýva záver, že odporúča vyhovieť uvedenému návrhu, nakoľko aj zo správ počas celého konania vyplýva, že práve matka je tou osobou, ktorá zabezpečuje výchovu a výživu maloletého L., pričom otec sa nesnaží ani doplniť si vzdelanie v slovenskom jazyku, ale nesnaží sa ani o maloletého L. svoju starostlivosť rozšíriť, napr. namiesto starej matky zabezpečovať starostlivosť o svojho syna.

Je preto aj podľa odvolacieho súdu viac ako spochybnené samotné vyjadrenie a odvolacie námietky v odvolaní otca, ktorými argumentuje otec, keď syn bude žiť dlhodobejšie v U. P. tak bude narušený jeho citový vzťah k nemu. Ako vyplýva z viacerých správ kolízneho opatrovníka, celý priebeh styku s maloletým prebieha tak, že je maloletý s otcom v jednej izbe, ktorú má prenajatú v trojizbovom byte, kde býva s viacerými cudzími osobami, pričom maloletý nemá podmienky, v ktorých by sa mohol realizovať. Otec zabezpečuje prakticky stravu formou objednávok v E., resp. P..

15. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd preto vyhodnotil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a vydané v súlade s najlepším záujmom maloletého, pretože tým, že bude maloletý L. v starostlivosti matky, táto mu bude doslova zabezpečovať každodennú starostlivosť. Odvolacie námietky otca smerujúce k tomu, že stratí sa nejaký citový vzťah medzi ním a maloletým nie je okolnosťou, ktorá by tomuto rozhodnutiu a vyhoveniu návrhu bránila. V súčasnej dobe, keď je možné cestovanie po celej Európe, aj podľa odvolacieho súdu nie je odvolacia námietka otca namieste, že nebude mať možnosť sa stretávať s maloletými L., pričom samotná matka tak v návrhu, ako aj vo vyjadrení k odvolaniu argumentovala tým, že v žiadnom prípade nebude brániť otcovi, aby sa stretával s maloletým podľa svojich možností a schopností. Zo samotnej výpovede maloletého vyplýva, že sa teší, že bude môcť odísť s matkou, avšak v tomto jeho predsavzatí a v tom vyjadrení, že chce ísť s matkou do zahraničia bráni mu hrozba otca políciou, keď ho matka do zahraničia odvedie. Maloletý L. ako vyplýva z jeho vyjadrení, má kladný vzťah aj ku otcovi aj ku matke. Nič nebráni tomu, aby v čase, keď bude žiť s matkou v U. P. realizoval styk s otcom formou telefonických hovorov, resp. formou inou. Matka práve preto, aby sa takejto situácii vyhla, podala predmetný návrh, čo odvolací súd považuje za správny postup.

16. Podľa odvolacieho súdu na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru a svojím odôvodnením rozhodnutia sa v plnom rozsahu zaoberal práve ustanovením § 35 Zákona rodine podľa ktorého, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa ... rozhodne práve na návrh niektorého z rodičov súd. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, keď matka podala návrh na udelenie súhlasu za otca s vysťahovaním sa dieťaťa do zahraničia.

17. Čo sa týka zmeny samotného slova namiesto vycestovania, vysťahovanie uvedené odvolací súd mal bezpochyby preukázané, že vyplýva z celého obsahu súdneho spisu, vykonaného dokazovania, vykonaného pojednávania a napokon aj odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý poukazoval na ustanovenie § 28 ods. 2 Zákona o rodine, ako aj na citáciu ustanovenia § 35 Zákona o rodine podľa, ktorého má súd možnosť rozhodnúť na návrh niektorého z rodičov, ak ide o podstatnú vec súvisiacu s vysťahovaním maloletého dieťaťa do cudziny. Všetci účastníci v prebiehajúcom konaní boli si plne vedomí, že sa koná o udelenie súhlasu na vysťahovanie maloletého L. do U. P.

18. Záverom súdu prvej inštancie je to, že udelenie súhlasu zo strany súdu prvej inštancie je bezpochyby v najlepšom záujme maloletého, ktorý svoj názor vyslovil, nakoľko ide o dieťa ktoré je v súčasnej dobe desaťročné, má svoj názor, tento vyslovil a s uvedeným názorom sa súd prvej inštancie bezpochyby vysporiadal správne a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. S uvedeným záverom sa odvolací súd jednoznačne stotožnil a argumentuje ďalej tým, že ustanovenie § 35 Zákona o rodine umožňuje súdu rozhodnúť o vysťahovaní maloletého do cudziny, keď je to v jeho najlepšom záujme.

19. Odvolací súd ďalej argumentuje tou skutočnosťou, že v súčasnej dobe nefunguje vzťah rodičov akoby boli spolu spoločnej rodine, avšak nemôže byť všetko postavené na tom, že rodičia spolu nekomunikujú v takom rozsahu akom by mali, pričom uvedené skutočnosti, ktoré sú predmetom nezhôd medzi rodičmi a nemajú zasahovať do života maloletého L.. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol o podanom návrhu matky v najlepšom záujme maloletého L., ktorý svoj názor vyslovil a na tento názor poukazuje aj odvolací súd v celom rozsahu.

20. Odvolací súd dôvodí v predmetnom konaní poukazom na čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

21. Ďalej odvolací súd argumentuje tým, že rovnako ako súd prvej inštancie poukázal na prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd zdôraznil, že v predmetnom rozhodnutí je potrebné poukázať na obsah čl. 5 Zákona o rodine v znení neskorších zmien a doplnení, a to tým, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

22. Odvolací súd preto s poukazom v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je tým prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek rozhodnutiach súdov zdôraznil aj názor maloletého L., ktorý bol prezentovaný úplne jasne s tým, že chce odísť s matkou do U., pričom ovláda perfektne anglický jazyk, nemá problém sa stotožniť s tým, že bude v novom kolektíve, avšak v prvom rade zvýraznil tú skutočnosť, že bude s matkou.

23. Nakoľko sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, pričom zo skutočného stavu vyvodil správny právny záver a na základe tohto správneho právneho záveru rozhodol a odôvodnil aj svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 220 ods. 1 CSP odvolací súd predmetný rozsudok zmenil len v časti slova namiesto „vycestovanie“ „vysťahovanie“, pričom výrok rozsudku súdu prvej inštancie zostal nezmenený.

24. O trovách prvoinstančného i odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP s poukazom na § 58 a § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení Civilného mimosporového poriadku.

25. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).